

Nyilatkozat: Je proteste!

Úgy vélem, hogy mint Szeged város kétkezi munkáscsaládjának, mesterembereinek származéka, aki a Piarista Gimnáziumban majd Tanítóképzőben és a Tanárképző Főiskolán művelődött polgára, a Bartók Béla Művelődési Központ alapító igazgatója, a Szegedi Tanárképző Főiskola Közművelődési Tanszékének alapító tanszékvezető tanára, minden erkölcsi, szakmai és politikai joggal rendelkezem ahhoz, hogy – tiltakozzam a Bartók Béla Művelődési Központ bezárása, megszüntetése és eladása ellen.

A Bartók Béla Művelődési Központ kezdettől fogva a város közművelődését, közkultúráját szolgálta: olyan kiválóságok tették itt a dolgukat, mint Kardos Pál Liszt-díjas karnagy vagy Kopasz Márta Munkácsy-díjas grafikus, hogy csak kettőjüket említsem a sokaságból. Aki ismeri Szeged város legújabb kori történetét, vagy egyáltalán szegedi ember, bizonyíthatja ezt: közel negyven év történetéről van itt szó, s nem néhány esztendőről.

És most, az elmúlt években a „rendszerváltás” égisze alatt mindenféle politikai fenomének jelentek meg itt, felújítottak néhány régi épületet a „félművelt” közéleti elit számára, a Reök Palotát, vagy a korábbi Korzó Mozit – a zene számára, talán tudható, hány milliárdért a város adófizetőinek pénzéből, hogy a városvezetés tündökölhessenek. Mint az 1989-es esztendő népi baloldali rendszerváltó értelmiség, ráadásul akkor kongresszusi küldöttként, az MSZP alapító tagja, de a hatalmi tülekedést látván már 1990-ben elhagytam ezt a gyülekezetet – tiltakozom az ellen, ami Szegeden most történik. Kétségbe vonható, hogy a mai városvezetésnek köze van a szegedi nép mindennapi kultúrájához, közművelődéséhez – és baloldaliságához.

A „mindennapi” kultúra, a művelődési közösségek házaira éppúgy szükség van, mint a „vasárnapi” kultúra bázisaira, a Reök Palotára vagy a Zene Házára. Felháborítónak vélem, hogy a közművelődést kirakják a „város peremére”. József Attilával szólva: „Nem fogom be pörös számat, a tudásnak teszek panaszt...”

Egyetértésben Horváth Dezső szegedi publicistával, szociográfussal úgy vélem: ideje volna, hogy a szűkebb „jogász” lobby-érdekek helyett a köznép kulturális érdekei kerüljenek előtérbe. Úgy tűnik, sem Juhász Gyula, sem Bartók Béla „házaira” a mai politikai profit-elitnek nincs szüksége. Ne tessék elfelejteni: a felelősség a döntéshozóké!

Tiltakozom! Je proteste!

Dr. Tóthpál József
címzetes főiskolai tanár,
a filozófiai tudományok kandidátusa,
a Magyar Muzsikus Fórum elnöke,
a Nemzeti Filharmónia ny. igazgatója